

İTÜ ÖĞRENCİLERİ MUTLUMU ?

İTÜ'de 3 bin 509 öğrenci tarafından cevaplanan “Mutlu musunuz?” anketine göre, öğrencilerin yüzde 52.3’ü (1832 öğrenci) mutlu. Öğrencilerin yüzde 11.6’sı (405 öğrenci) mutsuz olduğunu belirtirken, yüzde 36.1’i (1264 öğrenci) ise emin olmadığını-bilemediğini ifade etti. İTÜ Öğretim Üyesi Prof. Dr. Orhan Kural’ın verdiği Probabi-lityand Statistics (MAT 271E) ve Olasılık-İstatistik (MAT 271) dersleri kapsamında 200 öğrenci tarafından 3 bin 509 öğrenciye "mutlu olup olmadığı, geleceğinden umutlu olup olmadığı, mutlu edecek meslek dalları, ekonomik durumları" gibi sorular soruldu. Ankete katılan öğrencilerin verdiği cevaplar ise cinsiyet, yaş, eğitim, ekonomik durum, konaklama şekli ve gelir durumuna göre değerlendirildi. Anket verilerine göre erkek öğrencilerin yüzde 51’i mutluyken, kız öğrencilerin ise yüzde 55,1’i mutlu. “Ekonomik Durum Mutluluğu Artırıyor” Anket verilerine göre öğrencilerin ekonomik durumu ve gelir durumları mutluluk-larını artırıyor. Ekonomik durumu daha iyi olan öğrencilerin yüzde 60.6’sı mutlu. Ayrıca her ay düzenli geliri olan öğrencilerin ise yüzde 58.2’si mutlu olduklarını ifade ederken, bu oran burslularda yüzde 46.9’a, gelirim yok diyenlerde ise yüzde 25’e kadar geriliyor. “Öğrenciler Geleceğinden Umutlu” “Üniversite öğrencisi olarak geleceğinizden umutlu musunuz?” sorusuna; öğrencilerin % 52.3’ü evet yanıtını verdi. Geleceğinden umutlu değilim diyen öğrencilerin oranı ise % 16.2. Verilere göre erkek öğrencilerin, kız öğrencilere göre geleceğinden daha umutlu olduğu görülüyor. Erkek öğrencilerin %55’i geleceğinden umutlu olduğunu ifade ederken, bu oran kız öğrencilerde % 47.9. Ankete öğrencilerin ekonomik durumlarının da sonuçları etkilediği görülüyor. Ekonomik durumu iyi olan öğrencilerin % 55.7’si geleceğinden umutlu olduğunu belirtirken, ekonomik durumu iyi olmayan öğrencilerin oranı % 40.9’a geriliyor. “Mutlu Olabileceğim Meslekte Eğitim Görüyorum” Anket sonuçlarına göre öğrencilerin çoğu mutlu olabileceği meslekte eğitim gördüklerini ifade ediyor. Öğrencilerin %54.8’i “Mutlu olabileceğinizi düşündüğünüz meslek dalında mı eğitim görüyorsunuz?” sorusuna evet yanıtını verirken, mutlu olabileceğini düşünmeyen öğrenci oranı ise % 15.6 olarak görülüyor

. Erkek öğrencilerin % 55.7’si eğitim gördüğü meslek dalında mutlu olabileceğini düşünürken, kız öğrencilerde ise bu oran % 53.1 civarında kalıyor. Ankete katılan öğrencilere sorulan mutlu olacağınız meslek dalı hangisi sorusuna ise öğrencilerin büyük çoğunun "mühendislik" cevabını verdiği görülüyor. Öğrencilerin % 26.4’ü mühendislik dalında mutlu olacaklarını ifade ediyor. Genel olarak erkek öğrenciler Mühendislik meslek gurubunda mutlu olacağını belirtirken, kız öğrenciler Mimarlık ve Sinema-Tv meslek guruplarında daha mutlu olacağını ifade ediyor.

İTÜ DERGİSİ 72. SAYISI ÇIKTI

İTÜ Vakfı Dergisinin 72. Sayısı Çıktı.

<https://www.ituvakif.org.tr/dergi.asp>
adresinden ulaşabilirsiniz.

**İTÜ UÇAK VE UZAY BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
METEOROLOJİ MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ
ENDÜSTRİ DANIŞMA KURULU
KARİYER GÜNLERİ**

HAVALI KARIYER
12 Mayıs 2016, İTÜ, UUBF Giriş Katı, 09:00-16:00

Amaç: Meteoroloji Mühendisliğinde son amfide geçen öğrencilerin ve yeni mezunların uygulamada buldukları meslektaşlarıyla ve işverenleriyle buluşmasını sağlayarak gelecek planlamalarına yönelik çalışmalarına, kurum ve kuruluşların kendilerini İTÜ'de tanıtmaya sunmalarına, gelecekte çalışmayı düşündükleri adaylar ile yüz yüze görüşmelerini sağlayarak kurumlarının personel ihtiyacına katkı sağlamaktır. Bu çerçevede katılmaya beklenen kişi, kurum ve kuruluşlar:

- Mesleğimizin Zirvesinde Çalışan Mezunlarımız
- İşveren Mezunlarımız
- Mezunlarımızın İşverenleri
- Hidroloji Alanında İşadamları
- Yenilenebilir Enerji Alanlarındaki İşadamları
- Karbon Pazarı Alanında İşadamları
- Meteoroloji Genel Müdürlüğü Temsilcileri
- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Temsilcileri
- AFAD Genel Müdürlüğü Temsilcileri
- Yenilenebilir Enerji Genel Müdürlüğü Temsilcileri
- Enerji İşleri Genel Müdürlüğü Temsilcileri
- Su Yönetimi Genel Müdürlüğü Temsilcileri
- Temiz Hava Merkezleri Temsilcileri
- Araştırma Merkezleri Temsilcileri
- Ulaşım Sektörü Temsilcileri
- Farklı Üniversitelerin Temsilcileri
- Hava Durumu Sektörü Temsilcileri
- Belediye Temsilcileri
- STK Temsilcileri
- Havacılık Sektörü Temsilcileri
- Seyir Hidrografi ve Oseanografi Dairesi Temsilcileri
- Tanım Sektörü Temsilcileri
- İklim Değişikliği Sektörü Temsilcileri
- ÇED Sektörü Temsilcileri
- Şehircilik ve Mimari Meteoroloji Temsilcileri
- Meteorolojik Aletler Sektörü Temsilcileri
- İnşaat Sektörü Temsilcileri
- Sağlık Sektörü Temsilcileri
- Sigortacılık Sektörü Temsilcileri

İTÜ KÜLTÜR VE SANAT BÖLÜMÜ METAR TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİ BİRLİĞİ

PROGRAM

09:00-16:00 Şirket ve kurum tanıtımları 10:00-10:30 Açılış Konuşmaları

METAR Başkanı, Gizem Bayar

- TMMOB-MMO Başkanı, Ahmet Köse
 - İTÜ Meteoroloji Mühendisliği Bölüm Başkanı, Prof.Dr. Ahmet Duran Şahin
 - İTÜ Uçak ve uzay Bilimleri Fakültesi Dekanı, Prof.Dr. Metin Orhan Kaya
 - Meteoroloji 1. Bölge Müdürü, Ergün Güler
 - İTÜ Rektörü, Prof.Dr. Mehmet Karaca
 - 10:30-12:30 PANEL: Hayatın Her Alanında Meteoroloji
 - Kerem Erişçi, Ezgi Özyonum (Eriktronik)
 - (THY)
 - Hidayet Köprübaşı (Doğu Mühendislik)
 - 12:30-12:50 Ara
 - 12:50-13:45 CV Hazırlama (İTÜ Kariyer Merkezi)
 - Fatma Gür, CV Hazırlama ve Mülakat Teknikleri, Kariyer Danışmanı/Psikolog
 - Hakan Kılıç, İTÜ Kariyer ve Yetenek Yönetimi Sistemi (KAYS), Online Hizmetler&Sosyal Medya Uzmanı
- Oda Başkanımız İstanbul İl Temsilcimiz başta olmak üzere Odamız katılımı ve desteğini vermiştir.**

TÜREB
TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİ BİRLİĞİ
RÜZGARDA KURULU GÜÇ 4.718 MW OLDU
REKOR KIRILDI

AVRUPA'DA İLK 5'İ TEYİZ
Güçüyle 2015 yılı içerisinde en yüksek kapasiteyi 5 ülke arasında almış

"Acile icamulaştırma yöntemini enerji yatırımlarında uygulamamız lazım."
ZAFER ÇETİNKAYA
TÜREB Başkanı

"TÜRKİYE RÜZGAR ENERJİ BİRLİĞİ ÖZGÜR DEĞİL"
MUSTAFA YILDIZ
TÜREB Başkanı

ODTÜ RÜZGEM
Rüzgar Teknolojilerinin Rotasını Çekiyor

TÜRKİYE'NİN ÇEVRE KARNESİ
Gözetim ve denetim süreçleri ile enerji sektörünün çevre koruma konularında etkin rolünü gösteren TÜREB, Türkiye'nin çevre karnesini hazırladı.

EGE'NİN İNCİSİ İZMİR / Ege'nin incisi İzmir, Türkiye'nin en büyük rüzgar enerjisi potansiyeli olan bölgedir.

Türkiye Rüzgar Enerji Birliğinin (TÜREB) yayım organı TÜREB dergisi 5. Sayısı çıktı.

<http://www.tureb.com.tr/themes/base/assets/edergi/turebdergi5sayi/index.html>

adresinden ulaşabilirsiniz.

YAŞAM ALANIMA DOKUNMA
-YEŞİL YOLA DUR DE-
SEMPOZYUM

7 - 8 MAYIS
İnşaat Mühendisleri Odası
Teoman Öztürk Toplantı Salonu
Nispetiye Cad. No:107 ANKARA

YAYLALARIN KARDEŞLİĞİ

YAŞAM ALANIMA DOKUNMA SEMPOZYUMU

Yaylaların Kardeşliği Platformu nun 7-8 Mayıs 2016 tarihlerinde Ankara'da İnşaat Mühendisleri Odası Kongre ve Kültür Merkezinde Yaşam Alanıma Dokunma" sempozyumu tamamlandı. Odamız, destekleyenler arasındaydı. Sempozyuma katılım sağladık.

ATATÜRK BARAJI'NIN... EKONOMİYE KATKISI 40 MİLYAR LİRAYI AŞTI

HT Ekonomi 05.05.2016 Barajının işletmeye alındığı 1992'den günümüze kadar geçen 23 yıllık zaman diliminde, 160 milyar kilovatsaati aşan bir enerji ürettiğini "Yıllık ortalama 8,9 milyar kilovatsaat enerji üretim kapasitesine sahip Atatürk Barajı,ülke ekonomisine her yıl 2,2 milyar lira katkı sağlayabiliyor. Atatürk Barajının işletmeye alınmasından bu yana geçen 23 yılda ekonomiye katkısı 40 milyar lirayı aştığı bildirildi

Rockefeller ailesinin varisleri,
temiz enerjiye yatırım yapmak
amacıyla fosil yakıt yatırımlarını
satmayı planlıyor.

BBC'nin haberine göre, Rockefeller Brothers Fund, fosil yakıtlardan gelen 50 milyar dolardan fazla mal varlığından kurtulma sözü veren hayırseverler koalisyonuna katılıyor. Rockefeller'in kararı, yarın başlayacak BM İklim Değişikliği Zirvesi'nden bir gün önce açıklanırken, sözkonusu koalisyona 650 birey ve 180 kuruluş katılmıştı. Rockefeller Brothers Fund Yöneticisi Stephen Heintz, açıklamasında, fosil yakıt yatırımlarını elden çıkarma kararının, petrol zengini John D Rockefeller'in istekleriyle aynı doğrultuda olduğunu belirterek, "Bugün yaşasaydı, geleceği gören zeki bir işadamı olarak, fosil yakıtlardan vazgeçerek temiz, yenilenebilir enerjiye yatırım yapacağından çok eminiz" dedi. Hayır kurumu Rockefeller Brothers Fund, 1940 yılında John D Rockefeller'in oğulları tarafından kurulmuştu. 31 Temmuz 2014 itibarıyla kurumun varlık yatırımı 860 milyon dolardı. Rockefeller varislerinden Valerie Rockefeller Wayne, Washington Post'ta yayınlanan açıklamasında, "Sağlıklı bir gezegeni korumak ahlaki bir zorunluluktur" ifadesini kullandı.

Mültecilik, İklim Değişikliği ve Yeni Ekolojik Düzen

23
NİSAN
2016

1. OTURUM

10:30 - 11:00

Mülteci Hukuku ve Suriyeli Göçmenlerin Durumu

Arş. Gör. Dr. Neva Övünç Öztürk - Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi

11:00 - 11:30

Göç/Karşı Göç Sorunu ve Yerel Halk Refleksleri Üzerinden Geri Kabul Antlaşması'nın İzmir'i

Av. Eda Bekçi - Mültecilerle Dayanışma Derneği

11:30 - 12:00

Göç, Ekolojik ve Nüfus Sorunu

Av. Hande Atay - Ekoloji Kolektifi Derneği

2. OTURUM

13:30 - 14:00

Mülteciliğin İstihdam Biçimleri:

Düşük Ücret Politikası ve Ekolojik Maliyetler

Dr. Bengi Akbulut - Ekoloji Kolektifi Derneği

14:00 - 14:30

Enerji ve Maden İşletmelerinin İklim Krizine Etkileri ve

Kırsal Nüfusun Dönüşümü

Adnan Cobanoğlu - ÜzümSen, ÇiftçiSen

14:30 - 15:00

Kentleri Şirketlere Teslim Etmek ya da Etmemek:

Yeşil Yol ve Artvin Cerattepe Mücadelesi Örneği

Cemil Aksu

3. OTURUM

15:30 - 17:30

FORUM - İklim Krizi, Göç Ve Yerel Mücadeleler

TEPEKULE KONGRE
VE SERGİ MERKEZİ
EGE SALONU
Anadolu Cad. No:40
Bayraklı / İZMİR

EX
Ekoloji
Kolektifi

FOSİL YAKIT
KARŞITI İNİSİYATİF

*Mültecilik İklim Değişikliği ve
Yeni Ekolojik Düzen Etkinliği
Çevre Aktivistleri tarafından
İzmir Bayraklıda düzenlendi.*

F.Kafalı- Hocam, ülkemizde bir yabancı hayranlığı olduğu malum, bu durumu bir çok alanda görmek mümkün. Aynı konuyu Yusuf söylediğinde dikkate alınmazken Josef söylediğinde pür dikkat dinleniyor. Mesela Mike Judgeson'ın açıklamaları var. Kimdir Prof. Mike Judgeson?

M.Kadioğlu- Mike benim. Aynı şeyleri defalarca yazdığım hâlde kimse tarafından dikkate alınmadığını fark ettim. Bu sefer dedim ki “Mikdat’ı Mike, Kadioğlu’nu da Judgeson yapayım.” Yaptım; Türkçe birebir çeviri gibi oldu, ama olsun. Aynı şeyleri bir de Mike’ın ağzından bir kez daha yazdım. Bu sefer Mike için “İşte bizi çözmüş bir adam!” diye hemen aradılar ve görüşmek istediler. Aralarında önemli bürokratların da bulunduğu birtakım insanlar “Hocam, biz Mike’la nasıl görüşebiliriz?” diye sordular bana. Bu memlekette içerden çözünce olmuyor, biraz dışarı çıkmanız ve oradan çözmeniz lazım. Tanzimat’tan beri böyle bir yabancı hayranlığı var bizde. Allah sonumuzu hayretsin yani ne diyeyim.

F.Kafalı- Sonra tabii açıkladınız durumu.

M.Kadioğlu- Evet. “Mike benim.” dedim. “Hocam, amma yaptın yahu, ne adamsın!” dediler. Şok oldular Mike’ın ben olduğunu öğrenince. “Asıl siz ne adamsınız!” diyecek olan bendim; ama diyemedim. Yani sonuçta Türkiye’de bitmek bilmeyen bir acayıklık, bir yabancı hayranlığı var. Ha bir de politikacılara duyulan hayranlık da biraz acayip. Herhangi bir yerde herhangi şekilde bir politikacı bulunmuş olsun, hemen etrafı sarılıyor. Birkaç dal yüzünden arkadaki devasa ormanın görünmemesi, görülememesi gibi bir durum doğuyor. Türkiye’de birçok şey yapılıyor kuşkusuz; ancak kalite de bilimsellik de çok düşük maalesef. Nitelik yerine nicelik daha öne çıkıyor. İşte binanın büyüklüğü, öğrenci mevcudu gibi sayısal ifadeler öne çıkıyor. Şimdi yeni üniversitelerdeki manzaraya bir bakın. Ne kadar çok öğrenci aldık, ne kadar çok bina yaptık diye övünüyorlar. Ama ya eğitim-öğretim kalitesi, ya laboratuvarların yeterli olup olmaması vs. Meselenin bu kısmına değinen yok niyeyse.

F.Gündoğan- Şehirler için de aynısı geçerli mi hocam?

M.Kadioğlu- Şehirler için de öyle işte. “TOKİ bu kadar bina yaptı.” deniyor. “Şu kadar km uzunlukta yol yaptık.”, “Dünyanın en büyük adliye sarayını yaptık.” Deniyor. Bunlar şimdi övülecek şeyler mi sizce? Bana göre asla değildir. Ama biliyorum ki bunun da bir alıcısı vardır yani, her şeyde olduğu gibi.

F.Kafalı- Ecdat dünyanın en büyük, en estetik yapısını yaptım demiyor Süleymaniye veya Selimiye için.

O yapıyı yapan mimar gidiyor Şemsipaşa (Kuşkonmaz) Camii'ni de yapıyor. Büyüğünü de aynı adam yapıyor, küçüğünü de.

M.Kadioğlu- Mütevazılık çok önemli. Orada bir ruh var yani. Beton kalıbın hacmi veya kütlesi değildir önemli olan, o yapının sizde ifade ettikleridir. Bir de hep bu 16. yüzyıl camilerini yapıyoruz, sanki cami mimarisi donmuş, başka bir form yokmuş gibi davranıyoruz. Bilmeyen biri, Ataşehir'deki Mimar Sinan Camii'nin 16. yüzyılda yapıldığını zannedebilir.

F.Gündoğan- Bir yüzyıl sonra bu konuşulabilir, evet.

M.Kadioğlu- Mimar Sinan, 16. yüzyılda bu camiyi yaptı ve ona adını verdi, denilebilir. Taklitten öteye giden bir bakış geliştiremedik. Ne ince ayrıntılarda ne kalitede varız. Kaba ve genelgeçer işlerle övünüyoruz. Çılgınlıkla ve büyüklükle övünür hâle geldik. Çılgın lafının ben pozitif bir şey olduğunu düşünmüyorum. Çılgın sıfatı da pozitif bir sıfat olup çıktı yani. E madem rağbet bu yönde, “Çılgın profesör” olarak yazın bari beni de. “Reklamın iyisi kötüsü olmaz.” derler ya.

F.Gündoğan- Manşeti böyle atalım.

M.Kadioğlu- Madem çılgınlık güzel bir şey, biz de çılgın profesör olalım. Diğer yandan kelimeler ve onların karşılıkları anlamlar zamanla değişiyor tabii. Japonya'ya gitmiştim. Orada Kobe Depremi'ne “Great Kobe Earthquake” dediklerini görünce şaşırılmışım. “Great” kelimesi bana pozitif, yani ululama gibi geliyordu o zamanlar.

F.Gündoğan- Eskiden hatırlar mısınız İBB'nin ismi de öyleydi: Greater İstanbul Municipality

M.Kadioğlu- Depreme de öyle diyor adamlar.

F.Kafalı- Bu sadece Japonya'da böyle değil ki. Türkiye'de de “Büyük İstanbul depremi ne zaman gelecek?” diye soruyorlar mesela.

M.Kadioğlu- Ben hesapladım geçenlerde, 2016 diye çıktı. Fay ucunun biri İzmit'te bir diğeri de Şarköy'de kırılmış. Ortası boş, kırılmamış. Geçenlerde Şarköy'e teknik geziye gittiğimizde, en son şu zaman kırıldı, şu kadar yılda bir kırılıyor ortalama, şeklinde anlattılar bize. Topladım, çıkardım baktım 2016 yılı çıkıyor. Daha 2 senemiz var. Aslında deprem yarın olacakmış gibi hazır olmak gerekiyor tabii. Einstein'a sormuşlar “Deprem ne zaman olacak?” diye. O da “Yarın!” demiş. Durma, git de hazırlan yani. Nasrettin Hoca'nın hikâyesi de bu duruma benzer. Hocaya sormuşlar, “Dünyanın merkezi neresidir?” diye. Hoca da “Burasıdır.” demiş ve eklemiş tabii: “İnanmazsan ölç de bak!” Bir şeyler yapıyor; ama olması gerektiği gibi değil. Canlı; ama taze değil. Bizim Maçka'da şöyle bir fıkra anlatılır: 90 yaşında bir nine pazara gitmiş, balık alacak. Leğende balıklar kuyruk sallayıp yüzüyorlar. demiş ki “Uşağım, bunlar taze midur?” “Görmüyor musun, canlı!” demiş balıkçı. Nine, “Ben de canlıyım; ama taze değilim.” demiş. Yani, canlı olmak yetmiyor. Bina yapmak yetmiyor. Okul, üniversite, tabela koymak yetmiyor. Biraz içini doldurmamız gerekiyor. Bakıyorsunuz şimdi, Türkiye'de yapılan işlerde birçok mühendislik hataları oluyor. Yeni yetişen nesil, bu mühendisler, Mimar Sinan'ın devrini de geçtik, Osmanlı'nın yıkılış devrinin mühendislerini bile yakalayamıyorlar. Mesela Fulya'da Ihlamur Deresinde kasr var bir tane...

F.Kafalı- Ihlamur Kasrı. Ben oradan geliyorum hocam.

M.Kadioğlu- Ihlamur Kasrı'na git bak. Resmini çek. Subasman kotu yüksek, merdivenlerle çıkılıyor.

Yapan, dere yatağına yaptığını biliyor binayı. Çarşamba Ovası'nda da evler direkler üzerine yapılırdı eskiden. Su gelsin geçsin altından, bina zarar görmesin diye. Şimdi sen İhlamur Kasrı'nın oraya git de bak, yeni yetme diplomalı iPhone'lu, laptoplu mühendisler sıfır giriş yapıyor. Yani dere yatağına ev yaptığını farkında bile değil ya da işine gelmiyor. Korkunç bir medeniyet gerilemesi var.

F.Gündoğan- Şehri planlarken birçok şeyi dikkate alıyoruz aslında; ama iklim ya da rüzgâr dikkate alınıyor mu?

F.Kafalı- Burası önemli hocam. Bir yazınızda, “Şehir planlama hayati bir konudur.” diyorsunuz. Şehir planlama neden hayati bir konu olsun?

M.Kadioğlu- Hayatiyeti şuradan geliyor. 2003 Ağustos ayında Fransa'da 35.000 kişi öldü sıcak hava dalgası yüzünden. Şimdi, sıcak hava dalgası nerede etkili olur? Büyük kentlerde, apartmanlarda, beton oranı yüksek olan yerlerde olur. Apartmanların üst katlarında yaşayan yaşlı ve kilolu insanlarda ve astım hastalarında, ayrıca çocuklarda ölümcül oluyor. İstanbul'a bakıyorsunuz, zenginler artık apartmanlarda oturmamaya başladı. Ormanların içindeki villalarda falan oturmayı tercih ediyorlar. Orta kesim ve fakirler, balık istifi gibi üstüste dikilmiş apartmanlara doğru yöneldiler. Gecekondularını satıp apartmankonu yapıyorlar. Apartmanların üst katında yaşayanlar sıcak hava dalgasında nasıl hayatta kalacaklar? Yaşlısı, kilolusu, hastası var. Dünyada inşaat yapılırken uyulması gereken “yeşil oranı” diye bir şey var. Bizde yeşil oranı yok. Şimdi cadde ve sokaklar da rüzgâra göre yapılmıyor. Eskiden İzmir'de cadde ve sokaklar rüzgâra dik yapılırdı ki kara ve deniz meltemi içeri girip çıksın hem içeriyi temizlesin hem de insanların konforu artsın, rüzgâr olsun diye. Şimdi denize karşı âdeta Çin Seddi kuruluyor, o çevre anlayışı hak getire.

F.Gündoğan- Makro ölçekte İstanbul'un şu bölgesi için mutlaka boş bırakılması lazım, orası bütün İstanbul'un hava koridorudur, diyebileceğimiz bir yer var mı?

M.Kadioğlu- Bir kere İstanbul'un rüzgârı lodos, poyraz yönünde. Yani kuzeydoğu, güneybatı... Binalar yapıldığı zaman ince taraflarının rüzgâr yönüne gelmesi, ona göre inşa edilmesi lazım. Yollar da caddeler de rüzgâr yönü dikkate alınarak yapılmalı.

F.Kafalı- Bitişik nizam olduğunda binanın ince kısmı da gelse kalın kısmı da gelse fark etmez.

M.Kadioğlu- O zaman Çin Seddi yapıyorsun demektir oraya. Binalardan bir set oluyor. Dünyada sıfır karbonlu şehirler, yeşil şehirler yapılmaya çalışılıyor. Yeşil damlı, beyaz damlı... Şehrin rengi de önemli. Yoğunluğu, binanın şekli, iklimlendirilmesi hepsi önemli yani. Bir de şöyle bir şey var, mesela Almanya'ya gidin 1 milyondan büyük şehir yapılmaz, buna izin vermezler. Şimdi İstanbul'a biz dev bir şehir yapacağız, deniliyor. İstanbul gibi bir yerde yeni bir şehir daha kurulduğunu farz edelim. Bu İstanbul'un ne kadar suyu var, havzalarda ne kadar suya ihtiyaç duyulmakta, mevcut su ne kadar insanı besler, şehre ne kadar yol yapılabilir, bu yollar ne kadar insan taşır, gerçi ne kadar insan taşırdan ziyade ne kadar araba taşır diye sormak lazım vs. yüzlerce soru ve sorun üretebiliriz böyle. Tüm bunlara yanıt aranmış mıdır ya da bu sorular gerçekten hiç sorulmuş mudur?

F.Kafalı- Şu kadar araçla ne kadar CO₂ salınımı olur, mesela.

M.Kadioğlu- Hayır yani, CO₂ salınımını da geçtim. Bir yerden bir yere gidebilmek için mevcut yollar bu araç sirkülasyonunu nasıl kaldırır? Bunları düşünmek gerekiyor. Şimdi yol aynı yol, kanalizasyonu,

altyapısı aynı, elektrik hattı aynı, her şey aynı, ancak koca koca binaları dikiveriyorlar. Başbakanın geçmişte söylediği bir şey vardı, “şehre (İstanbul’a) vize uygulanmalı” mealinde. Ben bu vize uygulamasının destekçisiyim. Kim yapıyorsa, bunu kim uygulayacaksa yapsın bir an önce. Bu işler yapılırken bir şehir plancısıyla görüşeyim, bir meteoroloğun fikrini alayım, bir takım çalışması yapayım gibi bir hassasiyetimiz yok. İnterdisipliner bir anlayışımız yok. Herkes her şeyi en iyi derecede biliyormuş gibi yapıyor.

F.Gündoğan- Daha ulaşım planlamasını katamadık şehir planlamasının içerisine. İklimi de bekliyoruz inşallah.

M.Kadioğlu- Kim katacak onu? İklim değişiklikleri ile ilgili bütün dünyada şehirler çalışıyor. İklim değişikliği dendiğinde bizde nedense şöyle bir klişe oluşuyor: Kutuplarda bir ayı yüzmek için üstüne çıkacak bir buz parçası arıyor, bulamıyor, aa iklim değişmiş! İklim değişikliği bu değildir. İklim değişikliği baktığımız zaman bizde Türkiye’de de büyük sıkıntı yaratıyor. Özellikle kene, sivrisinek ve hastalıkların artışı bu iklim değişiklikleri yüzünden. Dev kabuk böcekleri var, ormanları yiyor. Ağaçları ayakta kurutuyor. Biz, orman yangını diyoruz ona. Yani nereye bakarsanız iklim değişiklikleri ile ilgili bir işarete rastlarsınız. Dünya Sağlık Örgütü (WHO) Türkiye’nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi’ni sıtma bölgesi olarak yansıtıyor. Sıtma tropikal bir hastalıktır. Türkiye’nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi tropikal hastalıklarla boğuşan bir yer hâline gelmiş. Anadolu’da bir çok göl kurudu. Yer altı sularını hunharca kullanıyoruz. Hesapsız, kitapsız en son kullanılması gereken şey, sulardır. Orman yangınlarının sayısında büyük artış var. Bir yandan bakıyorsunuz şehirler büyüdükçe su ihtiyacını karşılamak için batıda Bulgaristan sınırına dayanmışız. Doğuda Melen’deyiz, oradan da yavaş yavaş Ermenistan sınırına kadar boruları döşeyeceğiz. İleride iklim değiştiği zaman kuraklık bölgesel yaşanacak. Eskiden İstanbul’da kuraklık varken Melen’de, Düzce’de, Trakya’da yoktu. Şimdi kuraklık olduğu zaman bütün bölge kuraklığı yaşıyor. Melen’de, Trakya’da yaşayan insanın da suya ihtiyacı var, İstanbul’da yaşayanın da. İstanbul’da su ihtiyacı var diyerek siz başkalarının suyunu aldığımız zaman oradaki insanlar ne yapacak? Onlar da mı İstanbul’a gelecek? Bu ileride şehirlerarası su problemini oluşturacak. Biz hep Türkiye’de uluslararası su problemini konuşuyoruz. Fırat ve Dicle’nin su paylaşımını... Ki onu da ezbere yapmışlar, iklime de bağlamamışlar. Meksika ile ABD, Colorado Nehri’ni paylaşıyorlar. ABD antlaşma yapmış, normal iklim şartlarında bu kadar kurak geçerse %10 az, yağışlı olursa %10 fazla diye. Kurak bir zamanda suyu nereden verecek? Veya fazla su geldiğinde onu nerede tutacak? Tutamaz ki. Türkiye’de meteorolojik okuryazarlığı çok düşük. Meteoroloji Mühendisliği de bilinmiyor. Hava durumu gibi sanılıyor, 3 derece 5 derece hava sıcaklığını bildirmesi kâfi geliyor. Bunun mühendislik tarafı, yani hesabı kitabı yok. Adam, mesela su borusu döşeyecek, toprağın don seviyesini bilmiyor, ezbere yapıyor. Eğer donar çatlarsa bir yerde bir dahaki sefer onu biraz daha aşağıya kazıyor. Karadeniz’e bir otoyol yaptılar, kıyıya dalga geldi mi taşı alıyor denizden karaya atıyor yola. Yola levha koymuşlar, “Dikkat denizden taş gelebilir!” diye.

Su seviyesi yükseldiği zaman bir birim, bazen de kıyılarda su çekiliyor, millet deprem olacak diye konuşuyor. Diyelim ki çok kuvvetli poyraz estiği zaman Marmara’nın kuzey kıyısından sular güneye doğru itilir rüzgâr tarafından. Şimdi burada 5 cm su yüksekliği azalsa 5 m kıyı açığa çıkıyor. Buna biz Brun kuralı diyoruz. Yani biz, şimdi diyoruz ya iklim değişiyor 60 cm su yükseliyor, adam diyor, “Hocam ya boşver, 60 cm’den bir şey olmaz. 60 cm benim dizime geliyor.” Bu kadar yükselse ne olur, diye düşünüyor. Aslında o 60 cm değil, 60 m kıyının yok olması anlamına geliyor. Şimdi diyorsun ki adama,

“Hava sıcaklığı 2 derece artacak.” O da aslında ortalama 2 derecedir. Hava sıcaklığı 2 derece arttığı zaman 35 derece ve üstündeki sıcaklıkların 3-5 kat daha artması anlamına geliyor. Uç değerlerde artış olacak demektir. Şimdi ortalamadan bahsettiğimiz zaman insanlar onu küçümsüyor, önemsemiyor yani, ufak rakamlar bunlar diyor. Almanya’da MünihRE var, sigortacı. İstatistiklere bakmışlar, 1960 ile 2000’li yılları karşılaştırmışlar. 2000’li yıllardaki meteorolojik afet sayısı 1960’lı yıllara göre 3 kat daha fazla. Ekonomik kayıplar 9 kat, sigorta kayıpları 15 kat daha fazla. Şimdi bütün sigortacılar, yandım anam, diyor iklim değişikliğinden dolayı.

F.Gündoğan- Hocam şunu söyleyebilir miyiz somut olarak iklim değişikliği milyonlarca yıldır devam eden bir şeydir. Şehrin ya da sanayileşmenin bunda somut bir etkisi olduğundan bahsedebilir miyiz?

M.Kadıoğlu- Bazıları diyor: “Hocam iklim değişikliği hep vardı.” Doğru, jeolojik evrelerden, Dünya var olduğundan beri iklim değişikliği hep var. İklim değişken bir şeydir, hava da havai bir şeydir. Ortalaması sabit filan değil, değişkendir. Şimdi baktığımız zaman eskiden iklim değişikliğine, güneşteki etkinlikler, patlamalar, Dünya’nın astronomik hareketleri, Dünya’nın ekseninin 23 derece eğikliği, kışla yazın yer değiştirmesi, Dünya’nın yörüngesi filan bunlar doğal iklim değişikliğidir. Bir de volkan patlamaları... 1816’da Tambora volkanı patladığı zaman Dünya’ya 1816 yılında hiç yaz gelmedi. O yıl yazsız bir yıldır. Depreme neden olan tektonik plakalar, onların hareketleri vs iklim değişmesine sebep oluyor. İklim değişikliğine sebep olan dört büyük sebep vardır. Bu dört nedenden dolayı Dünya’nın iklimi yaklaşık 150.000 yılda 1 derece ısınıp 1 derece soğuyormuş. 1850’den 2000 yılına kadar, yani 150 yılda 1 derece ısındı Dünya. Aradaki fark 1000 kat... Zaten biz buna iklim değişikliği demiyoruz. Teknik olarak buna, ani iklim değişikliği diyoruz. Şu an bizim yaşadığımız, ani iklim değişikliğidir. Çok hızlı olduğu zaman buna hayvanlar, bitkiler ayak uyduramıyor. Ekosistem çöküyor. 150.000 yılda olanın 1000 kat daha hızlı bir şekilde 150 yılda olmasına canlılar doğal olarak ayak uyduramıyor. Bakıyorsunuz kuş türleri yok oluyor. Kanarya, bülbül, kırlangıç gibi narin ötücü kuşların nesilleri tükeniyor. Hava kirleniyor, zehirleniyor. Eskiden madenciler, elektronik aletler yokken madene inerken kafeste kuş ile inerlerdi. Oksijenin varlığını tespit etmek için kafesteki kuşa bakarlardı. Bülbüller yok oluyor, kitlesel olarak ölüyor. Ortada kalan iki tane kuş var. Çöp kuşları: karga ve martı. O yüzden bundan sonra Fenerbahçeliler kanarya yerine sarı karga veya sarı martı gibi semboller oluşturmak zorunda...

F.Kafalı- Bu planla ilgili olan kısmı biraz hızlı geçtik; ama bu plan notlarında iklimle ilgili kısımların olmasının öneminden bahsedebilir misiniz? Ya da nasıl böyle bir kültür oluşturmamız gerekiyor.

M.Kadıoğlu- ABD’de “Ulusal Sigorta ile Sel Yataklarının Yönetimi“ diye bir ders aldım. Sel yataklarını Amerikalılar nasıl yönetiyor? Bizde Üsküdar sahile inin, su basman seviyesi nedir plan notlarında? Subasman seviyesi, bordür taşından 60 cm yukarıdır. Çık Bağlarbaşı’na, tepeye, subasman seviyesi yine bordür taşından 60 cm yukarıdır. Subasman seviyesinin olması gereken seviye ile ilgisi yok yani. Türkiye’de subasman seviyesini tekrar tanımlasak ve işler hâle getirsek büyük hizmet yapmış oluruz. Peki, subasman seviyesini Amerikalılar nasıl belirliyor? Yüz yıllık yağışa bakıyorlar. Yüz yıllık uç yağışa göre ne kadar su yükselebilir, onu ölçüyorlar. Subasman seviyesini yerine göre değiştiriyorlar. Ben şimdi bir yerde ev yapacağım zaman bana plan notunda demesi lazım burada seviye 120 cm, başka bir yerde Bağlarbaşı’nda, demesi lazım ki burası yüksek, burada 20 cm gibi.

F.Kafalı- O zaman oradan devam edelim. Yazılarınızda Atina Antlaşması'nda geçen ısı adalarından, güneş ve rüzgâr hakkında bahsediyorsunuz. Ki bu sadece sizin söylediğiniz bir şey değil, bunu yıllardır Tugut Cansever de söyledi. Aynı zamanda ilahiyatçıların da söylemesi gereken bir şey bu. Bu işin teknik altyapısında olan insanların da bilmesi gereken bir durum...

M.Kadioğlu- İşin tekniğindeki insanların bilip bilmediğini bilmiyorum. Eskiden Osmanlı'da vardı, evet. Hiçbir ev diğer evin güneşini ve rüzgârını kesemez. O yüzden diyorum, medeniyet gerilemesi var diye. Atina Antlaşması iptal oldu, tekrar geliyor. İnsanların güneşten, rüzgârdan faydalanma hakkını tesis etmeye çalışan bir düşünce. Türkiye'de böyle bir hakkın peşinde olan da koşan da yok. Herkes, ne hakkı, kat irtifa hakkı, imar artırım hakkı derdinde, yani başka haklar peşindeler. ABD'ye bakıyorum, New York gökdelenlerinde aile yaşamı yok. Gökdelenler ofis, iş yeri bekârlar için stüdyo daire olarak kullanılıyor. O gökdelenlerde çalışanların iki katlı, bahçeli evleri var hepsinin. Taklit ediyoruz; ama kötü şeyleri. Bir de bakın, gökdelenlerin altında alışveriş merkezi olmaz, büyük bir yangında onların hepsi yanar. O da yasaktır normalde. Bizde bu yönetmelikler de yok. Müteahhitlerimiz bir gökdelen, rezidans yapıyor altını da AVM yapıyor. Bunlar beraberinde çok büyük sakıncaları getiriyor. Riski büyük ki böyle bir anlayış dünyada yok. Gökdelenin 20. katında çocuk yetiştirdiğinizi bir düşünün. Geçenlerde gazete yazısı için Karadeniz'e gittim yaklaşık benim yaşlarımda bir muhabir arkadaşla, adam ağaçtaki fıncığı tanımıyor. Ondan sonra da fıncık hakkında yazı yazabiliyor, yani görüş bildiriyor. Doğadan, topraktan kopmuşuz. Dünyayı tanımayan; domatesin, patatesin fabrikadan çıktığını sanan insanlar var ve böyle bir nesil yetişiyor.

F.Gündoğan- Sanki Batılı ülkeler bizden daha fazla doğayla iç içeler. Her ne kadar medeniyeti şehir üzerinden ifade etsek de.

M.Kadioğlu- Ben ABD'de okurken bizim evin etrafında ağaçlar ve sincaplar hep vardı. Yaşadığım yer şehirdi aynı zamanda. Burada sokakta kedi köpek var. Başka da hayvan yok. Şehirlerde parça parça parklar yapılıyor, ancak, bunların arasında bir koridor yok hayvanlar birinden öbürüne gidip gelemiyor. Dünyadaki trendlerden biri de bu parklar arasında ki bağlantıyı kurmaktır. Bizde bunu düşünen de yok. Herkes diken üzerinde, "Acaba parkım ne zaman gidecek?" diye.

F.Gündoğan- Hocam şu an havalimanının raporunu hazırlıyorsunuz. Benzer bir durum kanal İstanbul için de geçerli. Kanal İstanbul'un iklime bir etkisinin olacağını düşünüyor musunuz?

M.Kadioğlu- Kanal İstanbul ile ilgili vatandaşlar olarak fazla bir şey bilmiyoruz. Bilinebilen nedenlerden biri Montrö Antlaşması. Boğaz'da gemiler bekliyor bir sürü. Para da alamıyorsunuz onlardan. Ayrıca onların da kaybı var. Yine de razılar.

F.Kafalı- Risk faktörü?

M.Kadioğlu- Risk faktörünü aslında yeni kanala taşıyoruz. Kuzeyde bir şehir yapılacak. Ben onu da anlamıyorum ya gerçi. İstanbul boğazındaki trafik yerleşim yerlerine risk oluşturuyor deniliyor. Gerçekten doğru, bugün Beşiktaş önünde LPG tankeri ile petrol tankeri çarpışsa 1 milyon insan ölür. O kadar büyük problem... Depremden de daha büyük problem... Ben, Kanal İstanbul'a karşı değilim. Ama bunu yapmak için dünyada yapılan bütün kanallara bakmak lazım. Ne tür etkileri oluşuyor? Ne zararları var? Kanalı yaparken bu gibi soruların cevaplarını dikkate alsak zararı en aza indirebilir miyiz, şeklinde bir anlayışın

olması lazım. O anlayışı göremiyorum ben. Onun için üzülüyorum ve eleştiriyorum.

F.Gündoğan- Karadeniz ile Marmara denizini birleştirmek olumsuz etkiler getirir mi?

M.Kadıoğlu- Birisi diyor ki deniz boşalır filan. Ben araştırdım, dünyada 100'den fazla kanal yapılmış. Çoğu 1800'lü yıllarda yapılmış. Bunlar da farklı okyanusları farklı denizleri birbirine bağlıyorlar.

F.Kafalı- Panama ile Süveyş gibi...

M.Kadıoğlu- Evet. Hiçbir deniz diğerine boşalmış diye bir şey yok. Hepsinde su farkı var yani sonuçta. Aralarında loglar yapılmış, dalgayı engellemek için. Bu tür yerde en büyük problem, buradan geçen gemilerin egzozlarından çıkan dumanlar. Gemi tam stop etmiyor, motor çalışıyor. Bir araştırma yapmışlar, gemilerden çıkan egzozlar yüzünden kanal çevresinde lösemide artış olduğu gözlenmiş. Çünkü gemiler fosil yakıtları kullanıyor ve hava kirliliği oluşturuyorlar. Bu ciddi bir problem tabii. Bir de kanalın içi yosunlanıyor. Bu yosunların zaman içerisinde temizlenmesi gerekiyor. Yosunlar yüzünden denizdeki bulanıklık ve asılı madde sayısı artıyor. Bu da deniz canlılarının ölmesine sebebiyet veriyor. İşte böyle bazı çevresel problemler var.

F.Kafalı- Kanal Projesinin geçeceği söylenen güzergahlar su havzalarının da bulunduğu yerler. Bu proje havzalara zarar verir mi? Bunu ölçebilir miyiz? Bunun hesabı yapılabilir mi?

M.Kadıoğlu- Yapılır. Yeraltı suyu konusunda uzmanlar var Türkiye'de. Bu kanal yapıldığı zaman, diyelim ki bütün tedbirler alındı. Köprüler yapılacak. Boğaz köprüsünü geçemiyoruz. İstanbul'un batı ile olan ilişkisine de büyük bir darbe vurulacak.

F.Kafalı- Başbakanımız, Kanal Projesi'nden bahsederken yeni bir şehir projesinden de bahsetmişti. Kanal Projesi yeni bir şehre yol açacak ve bu eski şehrin yenisine taşınması şeklinde olmayacak. Bir milyon insanın yerleşmesinin planlandığı bir şehir başlı başına bir problem teşkil etmeyecek mi?

M.Kadıoğlu- Bir bakıyorsunuz İstanbul'a vize ile insanların alınmasından bahsediliyor, bir bakıyorsunuz bir milyon kişinin yaşayacağı yeni bir şehirden. Ben anlamış değilim. Bütün Türkiye'nin İstanbul'a mı yerleşmesi lazım. Bu olacak bir şey değil. Bütün yumurtaları bir sepete mi koymamız gerekiyor? Düşünün, İstanbul'da bir deprem olduğu zaman Türkiye'nin altından kalkamayacağı bir yıkım yaşanacak. Yani bu kadar yoğun, bu kadar büyük bir nüfusu bir araya getirmenin ne anlamı var? Yol aynı, toprak aynı, su aynı, hava aynı... Kentsel dönüşüm için de diyorlar ki "Kentsel Dönüşüm yapacağız; ama kat karşılığı." O zaman nasıl olacak? Her yerde kat karşılığı verildiğinde kim alacak bunları? Bir de bu kadar insan silosu yapılarda yaşamının ne anlamı var. Yollar ne olacak, su kime yetecek, kanalizasyonu ne olacak, atıklar nereye atılacak? Şimdi bile bir yerden bir yere gitmek mümkün değil. Her geçen gün İstanbul yaşanacak bir şehir olmaktan çıkıyor.

F.Gündoğan- Yavaş yavaş afete gelecek olursak 1999 yılından bu tarafa ne kadar hazırlandık. Önümüzde kaç senemiz daha var?

M.Kadıoğlu- Bu hızla gidersek 50 yılda hazırlanamayız. Çok şey yapılıyor aslında; ama bir ulusal seferberlik yok. Genel bir katılımcılıkla yapılan bir iş yok. Yapılan şeyler bir bütünün parçası değil. Kentsel Dönüşüm dedikleri şey aslında bina yenilemeden başka bir şey değil. Kentsel bir dönüşüm yok.

Binayı yenilerken de sadece deprem odaklı düşünülüyor. Mesela dere yatağında eski bir bina var, yıkıyor aynı yere yeni bir bina diyor, Samsun'da TOKİ'nin yaptığı gibi. Seli düşünmüyor subasman seviyesini yükseltmiyor. Bina yenilemedeki mantıkta emsal artırımı, o da şehri yaşanmaz hâle getiriyor.

F.Gündoğan- Afet konusunda hukuki altyapıyı tamamladık mı en azından?

M.Kadioğlu- Çok büyük sıkıntılar var. Afet Hukuku yok, Türkiye'de gelişmemiş.

F.Gündoğan- AFAD'ın kurulması ile birlikte...

M.Kadioğlu- AFAD'ın kendisi bir afet. Türkiye'de her şey ezbere yapılıyor. Bir iki mülki idareci oturuyor, istişare yapmadan çadır yönetmiş birini buluyorlar. O da afet uzmanı oluyor, dünyadan bihaber bir şeyler yapıyorlar.

F.Kafalı- Afet deyince de deprem anlaşılıyor.

M.Kadioğlu- Doğru. Afet deyince deprem anlaşılıyor. Afet yönetimi deyince de müdahale anlaşılıyor. Böyle bir çıkmazdayız maalesef. Bizde risk yönetimi yok. AFAD kurumunda çok sayıda uzman var ama afet yönetimi konusunda herhangi bir eğitimleri yok. Ziraatçı, jeolog, inşaat mühendisi bir araya gelmiş, herkes kendi penceresinden bakıyor olaya.

F.Gündoğan- Peki bizim görmediğimiz, bilmediğimiz arka planda bir çalışmaları yok mudur?

M.Kadioğlu- Üç buçuk ay AFAD başkanına danışmanlık yaptım. AKOM'da da 5 sene çalıştım. Bilimsel olarak bakılmıyor olaya. Afet Bilimi diye bir şey yok Türkiye'de. Afet kanunu da çok eksik ve yanlış maalesef. Bürokratlara, kanun yap dediğinizde oturuyorlar eski birkaç kanunu toplayıp onları harmanlıyorlar ve yeni kanun yapıyorlar. Oraya yeni bir şey giremiyor. Nereden mi biliyorum? Bir kere gittim yanlarına. Eski kanunları alıp yeni bir cümle kurarak yeni diye sunuyorlar. Kavramlar yok. Bakın, diyorum, afet yönetiminin en önemli ayaklarından birisi lojistikdir. Lojistiğin "L" si yok kanunda. Sonra tuttular bir yere koydular. Kanunun adı da "Acil Durum Yönetimi" diye çıkacaktı, biz çok ısrar ettik "Afet ve Acil Durum Yönetimi" oldu. Diyorum, sizin acil durumla işiniz yok. Acil durum, yerel imkânlarla baş edilebilen olaylardır. Yangın çıkıyor itfaiye gidip söndürüyor, bunun sizinle ne ilgisi var? Afet sizin işin; çünkü afet, yerel imkânlarla baş edilemeyen sizin yardım etmen koordine etmen gereken bir olaydır. Ama en büyük problem, gidin bakın, 5902 sayılı kanundur. Buradaki afet tanımı, acil durum tanımı, hepsi saçma sapan. Bir "ISTR" var dünyada, imza attığımız belgeler var. Hiç birine uygun değil bu kanun. "HYOGO Çerçeve Eylem Planı" var, çoğunun bu plandan haberi bile yok. Van depreminden sonra afet kanununda değişiklik oldu. Önemli bir tane değişiklik yapıldı. Peki, acaba nedir o değişiklik? Şöyle: AFAD başkanı, yardımcısı ve daire başkanlarının afetle ilgili tecrübesi aranmayacaktır. Hayırlı uğurlu olsun!

F.Kafalı- Siz bu konuda bir girişimde buldunuz mu?

M.Kadioğlu- Ne girişimi?

F.Kafalı- Olması gerekenleri bir rapor hazırlayıp gönderdiniz mi?

M.Kadioğlu- AFAD başkanı ilk geldiğinde, “Hocam, ne yapabiliriz?” diye sordu. Ben dedim ki “Öncelikle bir ulusal müdahale planı lazım.” Bakanlıkların hiç bir görevi yok afette. Sadece yerel belediyeler görevli, onların da bir kaynağı yok. “Ulusal Müdahale Planı” gerekiyor afette. “Ulusal İyileştirme Planı” lazım afetlere ilişkin. Çünkü bir afet oluyor, sonra bakan helikoptere biniyor nereye bina yapılacak ona bakıyor. Tokyo, İstanbul gibi deprem bekliyor. Deprem sonrası şehri yeniden nasıl inşa edeceğini planlamış durumda. Diyor ki “Bu bölgenin zaten trafığı çok yoğun, burayı açacağız. Yeşil alanı az, deprem sonrası yeşil alan miktarını arttıracamız.” diye planını yapmış durumda. İstanbul'da var mı yeniden inşa planı? Yok. Ulusal Müdahale Planı yok. Risk Azaltma Planı da yok. Sadece depremi bekliyoruz. İstanbul'da 10.000 bina yıkılacak, işte 200 kişilik bir arama kurtarma ekibi kurulmuş. 10.000 binanın başına ikişer kişi koysan dünyada bulamazsın 20.000 arama kurtarma ekibini. İstanbul'daki afete hazırlık yapılamaz teknik olarak. İstanbul'daki afete hazır olabilmek için 10.000 yıkılacak binayı 100'e indirmek gerekiyor. Bu da riski azaltmadır. Kentsel Yenileme önemli bir adım bunun için; ama bu yetmez, daha da fazlası lazım. Bir de şöyle bir şey var, Sivil Savunma tatbikat yapıyor. Düz duvardan adam tırmandırıyor. Helikopterden adam indiriyor, millet alkışlıyor filan. Böyle bir şey yok. Afetlerde hiçbir zaman lazım olmayan şeyler bunlar. Sordum, “Van'da helikopterden adam indirdiniz mi?” Cevap, “Hayır!” Adam tırmandı mı? Yok. Bunların hepsi güven tatbikatları, şova yönelik yani. Hastane yapılıyor, tamam 10 şiddetindeki depreme dayanıklı da içindeki elektronik aletlerin hepsi neden leylek gibi havada, neden sabitlenmemiş? Bir deprem anında hepsi kırılıp bozulduğu zaman bina ne işe yarayacak? Van'daki eğitim hastanesi bir hafta kullanılmadı sırf asma tavanlar çöktü diye. Bizim problemimiz olaya bütünleşik bakamayışımızdan. İstişare yok, bir bilene soran da yok, araştıran da yok. Alelacele el yordamıyla bir şeyler yapıyoruz, yaptıklarımız az da değil; ama biri bir yerde bir motor yapıyor, diğeri başka bir yerde lastik yapıyor, öbürü kaporta yapıyor, bunları topla bir yerde bu araba çalışır mı? Böyle acayip bir memlekette yaşıyoruz. Ne yapılması gerek? Bana kalırsa derhâl bir sistem kurulması lazım. Bunun parçalarını dağıtmak lazım; ama standartlarını, hedeflerini koyacaksın ve uluslararası olacak. Sadece Türkiye'deki afetlerle deneme yanılma yöntemleri ile öğrenemeyiz biz bunu. Dünyanın tecrübelerinden yararlanmak ve literatürü takip etmek lazım. Mesela ülkemizde yapılan gökdelenlerin yangın yönetmeliği yok. Japonya'da itfaiyenin yangın helikopterleri var, Türkiye'de bu da yok. Ayrıca bizde bir tatbikat alışkanlığı da yok. Yangın, deprem, ilk yardım tatbikatı gibi tatbikatlar... Tatbikat yapıldığında da anons ediyorlar, “Dikkat, dikkat! Bu bir tatbikattır!” diye. Verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür dileriz işinizin başından ayrılmayınız.

F.Gündoğan- Biz de size verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür diliyor, röportaj isteğimizi kabul ettiğiniz için de ayrıca teşekkür ediyoruz.

Yenilenebilir Enerji Kaynaklarına Dayalı Elektrik Üretimi; Güneş Enerjisi Uygulamaları Fazıl Şenel (*Hendese Dergisi*)

Dünyada, gelişen teknoloji ve nüfusun artışına paralel olarak elektrik enerjisi tüketimi hızla artmıştır. Günümüzde fosil kaynakların hızla azalmasının aksine, artan enerji talebinin karşılanması ve iklim değişikliği ile mücadele kapsamında; karbon emisyonlarını azaltıcı etkisi nedeniyle, yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı enerji üretimi tüm dünyada beklenenden daha fazla ilgi görmektedir.

Ülkemiz, kıt enerji kaynaklarına sahip olmasının sonucu olarak enerji ihtiyacının karşılanmasında önemli ölçüde dışa bağımlıdır. Bu yüzden, enerji ithalatına her yıl milyarlarca dolar bedel ödemek zorunda kalınmakta, bu nedenle ülkemiz için yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarından enerji üretilmesine ilişkin çalışmaların yaygınlaştırılması büyük önem arz etmektedir.

Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunda (5346 sayılı) yenilenebilir enerji kaynakları; hidrolik, rüzgâr, güneş, jeotermal, biyokütle, biyokütleden elde edilen gaz (çöp gazı dâhil), dalga, akıntı enerjisi, gel-git gibi fosil olmayan enerji kaynakları şeklinde tanımlanmıştır.

Tablo-1: Yenilenebilir enerji kaynaklarımız

Kaynak / yakıt türü	Yerli potansiyel
Hidrolik	36.000 MW
Rüzgâr	Çok Verimli: 8.000 MW Orta Verimli: 40.000 MW Toplam 48.000 MW
Jeotermal	1.500 MW _e (elektrik üretimine uygun potansiyel)
Biyokütle	8,6 mtep
Biyogaz	1,5 - 2 mtep
Güneş enerjisi	380 milyar kwh/yıl elektrik

Ülkemizde Güneş Enerjisine Dayalı Elektrik Üretimine İlişkin Politikalar ve Mevcut Durum

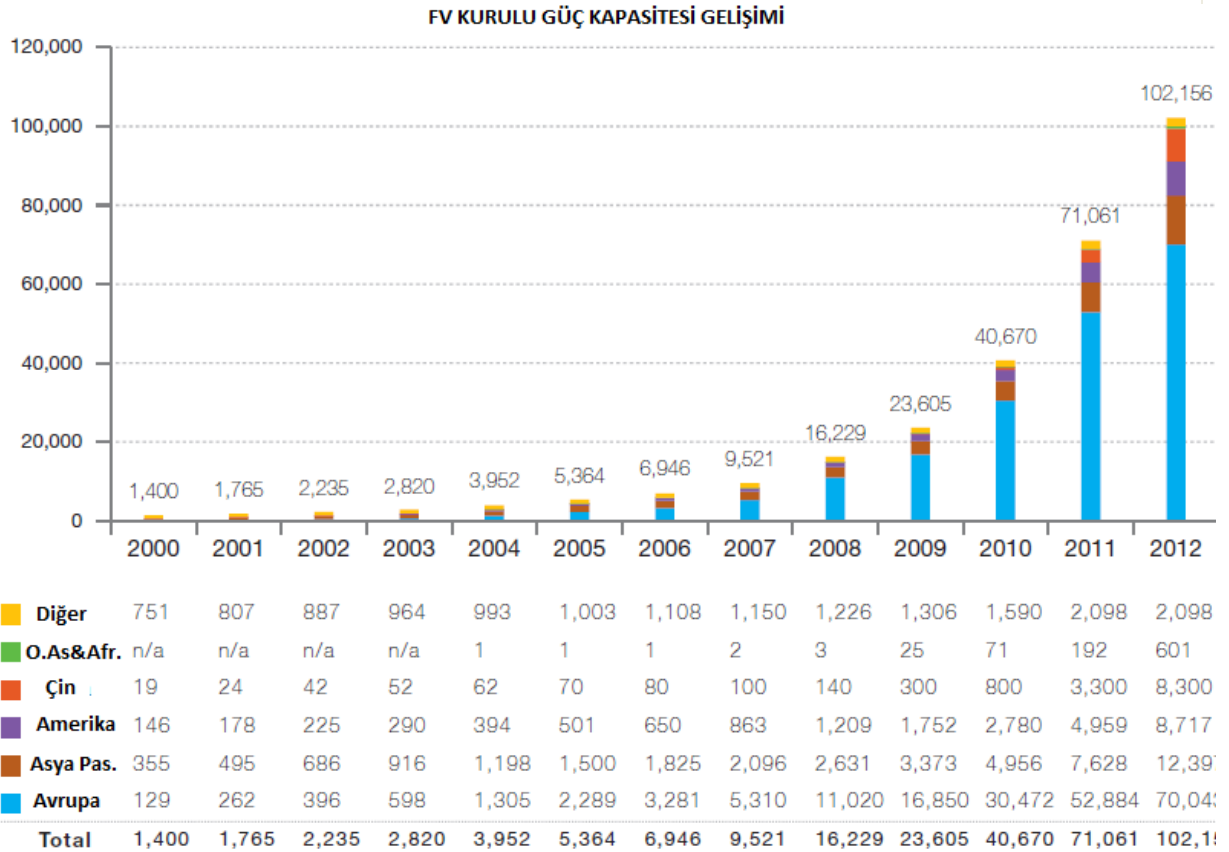
Dünyada birçok ülkenin güneş enerjisi potansiyeli, ülkemizden daha düşük olmasına rağmen söz konusu ülkelerin güneş enerjisinden daha fazla faydalandıkları görülmektedir. Türkiye'nin güneş enerjisi potansiyeli Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı verilerine göre 380 TWh/yıl olarak belirlenmiştir. Mevcut durumda güneş enerjisine dayalı elektrik enerjisi üretimine ilişkin verilmiş herhangi bir lisans olmamasına karşın, araştırma amaçlı kullanılan PV kurulu gücü 1 MW düzeyindedir. Ülkemizde güneş enerjisine dayalı gerek lisanslı ve gerekse lisanssız elektrik üretimi yatırımının gerek yerel ve gerekse uluslararası yatırımcılardan büyük ilgi gördüğü gözlenmektedir. Ülkemizde uygun coğrafi konum sonucu ortalama yıllık toplam güneşlenme süresi 2.640 saattir. Bu değere dayanarak, gelecekte Türkiye'nin güneşe dayalı elektrik üretiminde çok sayıda ulusal ve

uluslararası yatırımcı çekeceği öngörüsünde bulunmaktadır. Buna paralel olarak hükümet politikası kapsamında, 21 Mayıs 2009 tarihli Elektrik Enerjisi Piyasası ve Arz Güvenliği Strateji Belgesi'nde güneş enerjisi kullanımının yaygınlaştırılması ve özendirici çalışmaların başlatılması hedefi konulmuş, yenilenebilir enerji kaynaklarının ülkemiz toplam üretimi içindeki payının 2023 yılında %30'a çıkarılması gibi iddialı bir hedef belirlenmiştir. Yenilenebilir Enerji Kanunu ile de güneş enerjisinden üretilen elektrik enerjisine 13,3 dolar cent/kWh sabit fiyat garantisi verilmiş olması, güneş enerjisinin diğer yenilenebilir enerji kaynaklarına göre yüksek maliyeti de göz önünde bulundurularak ayrıca teşvik edildiğini göstermektedir.

Türkiye'de, yenilenebilir enerjinin desteklenmesine ilişkin teşvik yöntemi olarak sabit fiyat garantisini uygulanmaktadır. Yenilenebilir Enerji Kanun'u ile farklı yenilenebilir enerji türleri için farklı fiyat garantileri uygulanması öngörülmüş, ayrıca yerli üretimi geliştirmek üzere yerli katkı payı adı altında sabit fiyat üzerine eklenecek fiyatlar belirlenmiştir. Ancak bu güne kadar yerli ürün katkı payından faydalanan her hangi bir üretim şirketi bulunmamaktadır. Bununla birlikte ilgili üretim şirketlerinin yerli üretim katkı payına ilişkin düzenlemeden, 2014 yılında faydalanılabileceği değerlendirilmektedir.

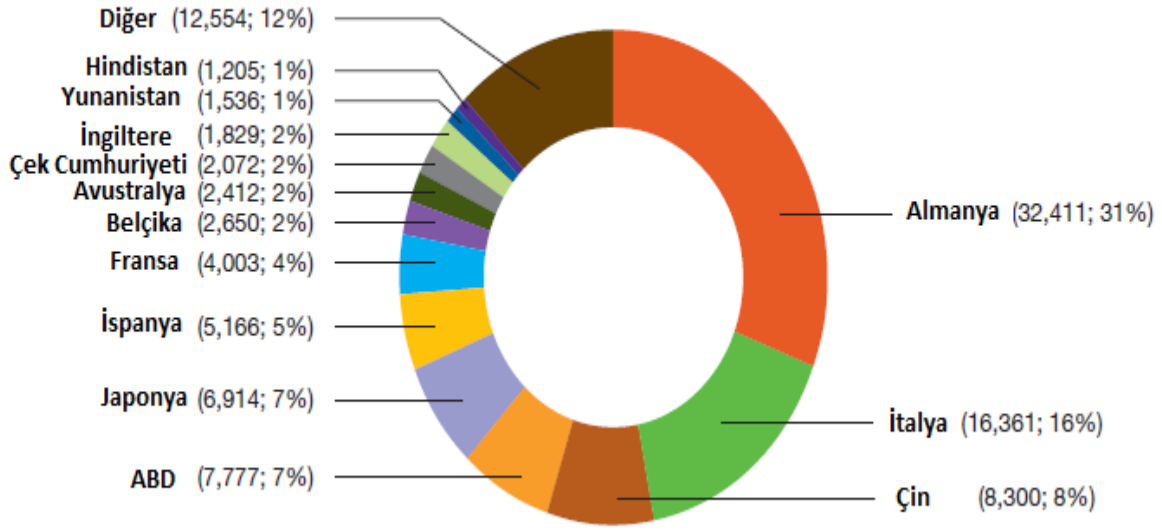
Güneş Enerjisine Dayalı Elektrik Enerjisi Üretiminde Mevcut ve Geleceğe Dair Politikalar

Uluslararası Enerji Ajansı (IEA) 2050 yılında dünya elektrik enerjisi üretiminin yaklaşık %11'inin güneş enerjisine dayalı üretim tesislerinden sağlanacağını öngörüsünde bulunmuştur. Ayrıca, birçok ülke tarafından geliştirilen teşvik mekanizmaları sayesinde yapılan Ar-Ge çalışmaları neticesinde ortaya çıkan teknolojik gelişmelere paralel olarak her geçen gün düşen birim yatırım maliyeti ile enerji fiyatlarında meydana gelen artış ve enerji ihracatçısı ülkelerde ortaya çıkan sosyal ve siyasal istikrarsızlıklar sonucu enerji kaynaklarına erişimin her geçen gün zorlaşmakta ve bunun doğal sonucu olarak, ülkeler için yerli ve yenilenebilir kaynaklara dayalı üretim her geçen gün daha da önem kazanmaktadır. Buna ilave olarak, Avrupa Birliği (AB) Komisyonu tarafından, 2020 yılında AB ülkelerinde enerji tüketiminin %20'lik bir kısmının yenilenebilir enerji kaynaklarından sağlanması hedeflenmiştir. Bu kapsamda AB bünyesinde, güneş enerjisine dayalı elektrik üretiminin geliştirilmesine yönelik birçok proje yürütülmektedir.

Şekil-2: 2000-2012 yılları arası PV kurulu güç kapasite değişimi.

FV KURULU GÜCÜ DAĞILIMI 2012 (MW)

Şekil-3: PV kurulu gücünün ülkeler bazında dağılımı

Bazı Ülkelerde PV Kurulu Gücü

2011 yılında Uluslararası Enerji Ajansına (IEA) üye ülkelerde yaklaşık 28 GW solar PV sistemi kuruldu. Bu değer 2010 yılı değerinin yaklaşık iki katına eşittir.

2011 yılında toplam solar PV kapasitesi 63,6 GW seviyelerine ulaştı. Toplam değer neredeyse %60'lık bölümü yalnızca Almanya ve İtalya'dan geldi. Eğer bu iki ülkeye Çin, ABD, Fransa ve Japonya da dâhil edilirse, 2011 yılında kurulan solar PV üretim tesisinin %86'dan fazla bir kısmının bu altı ülkede kurulmuş olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. 2011 yılında Almanya, İtalya, Çin, ABD, Fransa ve Japonya'da yıllık 1 GW solar PV kurulumuna ulaşılmıştır. IEA ülkelerinde, 2010 yılında solar PV kurulumunda bir önceki yıla göre %68 artış sağlanmış iken bu değer 2011 yılında %82 olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılı toplam PV kurulu gücü 30 GW civarında gerçekleşmiştir.

Son yıllarda sisteme bağlı (on-grid) solar PV sistemlerinde önemli artış gözlenmesine rağmen, izole (off-grid) solar PV sistemlerinde bu artış ihmal edilecek bir seviyede gerçekleşmiştir. Şu da oldukça ilginçtir ki; yaklaşık on yıl önce tesis edilen toplam solar PV sistemleri içinde sistemden izole ve sisteme bağlı PV kurulu gücü neredeyse yarı yarıya iken, 2011 yılında IEA ülkelerinde tesis edilen PV sistemlerinden yalnızca %0,4'ü izole üretim tesisleri olarak gerçekleşmiştir.

Değerlendirme ve Sonuç

Yenilenebilir enerji kaynaklarının doğalgaz ve diğer konvansiyonel birincil enerji kaynaklarına alternatif olarak görülmekten öte, her iki kaynağa dayalı elektrik üretim tesislerinin birlikte geliştirilmesi gerekmektedir.

Buna paralel olarak, artan elektrik enerjisi talebinin karşılanmasına ilişkin küresel eğilimlerin ülkemiz içinde geçerli olduğu ve bunun sonucu olarak da yeni kurulacak solar PV'ye dayalı elektrik enerjisi üretim tesisleri kurulu gücünün, ülkemiz toplam elektrik enerjisi kurulu gücü içindeki payının artırılmasının sağlanması gerekmektedir.

Dünyada yenilenebilir enerji kaynaklarına olan ilgi her geçen gün daha da artmaktadır. Fosil yakıtların azalma eğiliminde olması ve ülkelerin çevreye duyarlı politikaları, yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelik sektörlerin ve teknolojilerin hızla gelişmesini sağlamaktadır. Ülkemiz, yenilenebilir enerji kaynaklarının başında gelen ve sınırsız bir enerji kaynağı olan güneş enerjisi potansiyeli bakımından birçok ülkeye göre oldukça avantajlı bir konumdadır. Türkiye, bu avantajı güneş enerjisine dayalı sıcak su üretiminde kullanmayı bilmiş ve sektörde dünyada ikinci sırada yer almaktadır. Ülkemizde, güneş enerjisine dayalı elektrik üretimine yönelik yatırımlara yoğun bir şekilde devam edileceği ve ülkemizin solar PV sektöründe dünyanın önde gelen ülkelerinden birisi olacağı öngörülmektedir.

Ülkemiz, güneş enerjisinden elektrik üretimine yönelik teknoloji ithal etmektedir. Bu bağlamda ileri güneş enerjisi teknolojilerine dayalı yatırımların ülkemize sağlayacağı katma değer artırılması amacıyla yönelik olarak; ülkemizde ileri güneş enerjisi teknolojilerine dayalı solar PV yatırımlarının artırılması için uygulanmakta olan teşvik mekanizmalarına ilave olarak geliştirilecek teşvik mekanizmaları ile desteklenmesi gerekmektedir. Ülkemizin mevcut bilgi birikimi, sanayi, işgücü ve sermayenin bu amaç doğrultusunda yönlendirilmesi stratejik bir hedef olmalıdır.

Lisanssız üretime özellikle PV sistemlere olan ilgi beklenin üstünde olmuştur. Şayet ilgili başvuruların yatırıma dönüşmesi halinde lisanssız üretimde beklenin üzerinde bir büyümenin gerçekleşmesi kaçınılmazdır. İlk bakışta lisanssız uygulamada da özellikle rüzgar ve hidrolik kaynaklara dayalı başvurularda yaşanan tecrübelerin lisanssız üretimde yaşanmayacağını ümit etmek pek de iyimser bir yaklaşım olmaz. Çünkü süreç toplam dokuz ay olarak tanımlanmıştır. Kaldı ki yatırımcı bu dokuz aylık dönemde de; yerin edinimi, üretim tesisinin kurulmasına uygun olduğuna dair izinlerin alınması, proje hazırlanması gibi işlemler için de azımsanmayacak bedeller ödeyecektir.

Ülkemizde lisanssız üretim pazarının genişlemesine katkı sağlayacak en önemli faktörlerin başında; 30/03/2013 tarihli ve 28603 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe 6446 sayılı elektrik Piyasası Kanununun “Lisanssız yürütülecek faaliyetler” başlıklı 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan [\[VG1\]](#) ; ‘kurulu gücü azami bir megavatlık yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisleri’ dışında ‘ürettiği enerjinin tamamını iletim veya dağıtım sistemine vermeden kullanan, üretimi ve tüketimi aynı ölçüm noktasında olan, yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinin, sisteme bağlandığı noktaya bağlı olarak kurulu güç üst sınırının olmaması, özellikle güneş enerjisine dayalı lisanssız üretim sektörünün hızla gelişmesine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bu kapsamda özellikle sanayi tüketicilerinin geniş çatı alanlarına sahip olmaları ve tüketimlerinin yüksek olması nedenleriyle Organize Sanayi Bölgelerine MW’lar seviyesinde başvuruların yapılmakta olduğu bilinmektedir.

Kaynaklar:

1. From Global Market Outlook
2. World Energy Outlook 2012
3. http://www.pv-magazine.com/news/details/beitrag/german-pv-manufacturers-continue-to-post-losses_100010979/#ixzz2RMM8SEPg
4. NPD Solarbuzz; 23. April 2013 | [Markets & Trends, Industry & Suppliers](#) | By: Shamsiah Ali-Oettinger
5. [\(REN21\)](#)
6. www.cpdk.org.tr

İzmir Temsilcimiz Ayşegül Akıncı Yüksel MGM 2. Bölge (İzmir) Müdürlüğüne atanan Dr. Latif Gültekini Odamız adına ziyaret etti. Bölge Müdürümü-zü tebrik eder, Temsilci-mize teşekkürlerimizi sunarız.

ODAMIZ LOGOSUNU DEĞİŞTİRECEK

Odamız iki dönemden bu yana eski logonun günümüz Meteoroloji Mühendisliğini yeterince tanımlayamadığını düşünmektedir. Bu sebeple 29. Olağan Genel Kurulumuzda verilen önerge ile yeni logo seçiminin bir anket sonucu belirlenmesini 29. Dönem Yönetim Kuruluna vermiştir. Yeni mesleğimizi tanımlayacak yeni logo için siz üyelerimizden destek beklemekteyiz. Yeni fikir, öneri ve logoları ,bir tek meteoroloji mühendisleri tasarlayabilir düşüncesindeyiz. Her türlü katkınızı bekliyoruz.

METEOROLOJİ VAKFI VE MED (METEOROLOJİK ETKİ DEĞERLENDİRME) KONULARINDA AKİF AKA VE ISPARTA İL TEMSİLCİMİZ A.TOLGA TAŞTEKİN GÖREVLENDİRİLMİŞTİR.

Akif Aka

A.Tolga Taştekin

Meslektaşımız büyüğümüz Sn: Akif Aka'nın bir çok toplantıda gündeme getirdiği Meteoroloji Vakfı ve Meteorolojik Etki Değerlendirme (MED) Konularında araştırma geliştirme, MED in bir Yönetmelik haline getirme konularında Resmi yazı ile odamız tarafından görevlendirilmiştir.. Vakıf çalışmalarında sosyal performansı yüksek olan A. Tolga Taştekin meslektaşımıza da bir görevlendirme yapılmıştır. Meslektaşlarımızın bilgilerine sunarız.

ODAMIZA POST CİHAZI

Hepimizin bildiği üzere oda aidatlarının toplanmasında sıkıntı yaşamaktadır. Üyelerimizin bu konuda her türlü eleştirisini dikkate almakta, çözüm aramaktayız. Daha önceleri Posta Çeki hesabının açılmasını isteyen meslektaşlarımız olmuş. Aylarca uğraşıp 105616 no'lu hesabımız aktive etmiştik. Fakat bu güne kadar bir tane olsun, ödeme alınmamıştır. Kredi kartı ile web üzerinden ödeme yapılması için öneri getirilmiş, aylarca uğraşıp bunu Üyemiz Serhat Sağlam aracılığı ile hayata geçirmiştik. www.aidat.meteoroloji.org.tr adresi üzerinden dünyanın en güvenli sistemine sahibiz. Maalesef bu güne kadar sadece iki ödeme alabildik. Son günlerde post cihazı almamızı öneren meslektaşlarımız için post cihazı aldık. Bakalım bu sefer başarılı olabilecekmiz ?

(Bekir Rağıp Yurtseven,A. Köse Yücel Kaya F. Çukurçayır)

DSİ RASATLAR ŞUBE MÜDÜRÜ MESLEKTAŞIMIZ BEKİR RAĞIP YURTSEVENİ ZİYARET ETTİK

DSİ Rasatlar şube müdürümüz R. Bekir Yurtseven ile kurumda çalışan meslektaşlarımızı ziyaret edip büyük bölümüyle birlikte öğle yemeği yedik. DSİ her bölgeye en az 1 adet toplamda 40 kişilik meteoroloji mühendisi talebinde bulunmuş ancak şu an için ilk atamada ne kadarının alınacağı henüz netleşmemiş. Her iki kurum yöneticimize de oda olarak birlik ve beraberlik içerisinde meslektaşlarımızın hak ve hukuklarını savunarak iyi niyetle karşılıklı çalışma talebimizi ilettik ve aynı karşılığın aldık.

MGM GENEL MÜDÜR YARDIMCISI
MESLEKTAŞIMIZ EROL AYDINI ZİYARET ETTİK
Meteoroloji Mühendisleri Odası Yönetimi olarak MGM Genel Müdür yardımcılığına atanan meslektaşımız Erol Aydın'ı makamında ziyaret ettik. Kendisine medyada ve yurdumuzun birçok yerinde çalışan meslektaşlarımızın taleplerini ilettik. Genel müdür yardımcımız tüm bunlarla bizzat ilgilendi yardımları için çok teşekkür ederiz. KPSS ile MGM ye atanacak 10 kişilik kadroyu çok uğraşmalarına rağmen 15 e çıkarabildikleri müjdesini aldık... Ayrıca Genel Müdür yardımcımızdan Ekim ayı başında cuma ile Pazar günlerini maysayacak şekilde 3 günlük 19 mayıs üniversitesine yeni açılan bölümümüze yurdun dört bir yanından meslektaşlarımızla birlikte gitme ve yeni bölüme destek olmak için ziyaret planını kararlaştırdık.

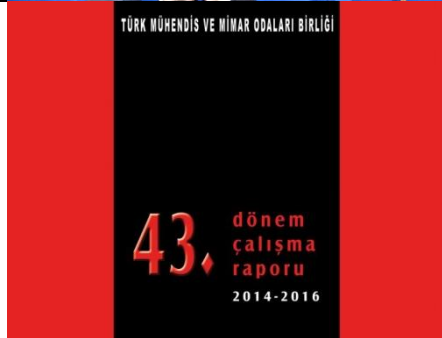

(F.Çukurçayır,A.Köse, Erol Aydın, Sema Kandır)

TMMOB 44. GENEL KURULU YAPILDI

TMMOB 44. Olağan Genel Kurulu, 26-29 Mayıs 2016 tarihlerinde gerçekleştirildi. Kocatepe Kültür Merkezi'nde üç gün süren Genel Kurul, 29 Mayıs Pazar günü TMMOB Teoman Öztürk Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisi'nde yapılan seçimle sona erdi. TMMOB 44. Dönemde Odamızı Adnan Deniz ÖZDEMİR temsil edilecek. Yüksek Denetleme Kuruluna Aday olan meslektaşımız Ayşegül Akıncı Yüksel 331 oy alarak seçilemedi.

43. Dönem TMMOB Çalışma Raporuna
<http://www.tmmob.org.tr/icerik/43-donem-calisma-raporu>
adresinden ulaşabilirsiniz.